

DIJAGNOSTIČKA I KLINIČKA VAŽNOST ANTI-TIF1 γ PROTUTIJELA U PACIJENATA OBOLJELIH OD DERMATOMIOZITISA DIAGNOSTIC AND CLINICAL SIGNIFICANCE OF ANTI-TIF1 γ ANTIBODY IN PATIENTS WITH DERMATOMYOSITIS

Filip Mirić ^{1,2}, Tatjana Zekić ^{1,2}, Vedrana Drvar ³, Srđan Novak ^{1,2}

¹Zavod za reumatologiju i kliničku imunologiju, Klinika za internu medicinu, Klinički bolnički centar Rijeka, Rijeka, Hrvatska

²Medicinski fakultet Sveučilišta u Rijeci, Rijeka, Hrvatska

³Klinički zavod za laboratorijsku dijagnostiku, Klinički bolnički centar Rijeka, Rijeka, Hrvatska

Uvod. Dermatomiozitis (DM) pripada grupi idiopatskih inflamatornih miopatija s primarnim zahvaćanjem kože i mišića, uz moguću afekciju drugih organa, kao što su pluća i jednjak. Anti-TIF1 γ (engl. antitranscription intermediary factor 1 γ) jedno je od miozitis specifičnih protutijela u DM, a povezano je s pojavnosću maligne bolesti. **Ispitanici i metode.** Retrospektivno istraživanje uključuje 8 ispitanika oboljelih od dermatomiozitisa u kojih je utvrđen anti-TIF1 γ pozitivitet u periodu od 2/2022–6/2024.

Rezultati. Median dobi bolesnika u trenutku postavljanja dijagnoze je 66,6 godina, dok je omjer žena i muškaraca 7:1. Svih 8 pacijenata prezentirali su se izraženom kožnom simptomatologijom, od kojih su dominantno bili prisutni heliotropni osip, V neck sign, Gottronove papule, Holster znak, a kod dijela pacijenata i zahvaćanje vlasti te kožne ulceracije. Od ostalih kliničkih manifestacija kod svih je bila prisutna mišićna slabost, kod dvoje disfagija, dok u nijednog pacijenta nije zabilježena intersticijska bolest pluća. U liječenju pacijenata primarna terapijska opcija bili su glukokortikoidi (100% pacijenata), a od ostalih lijekova primjenjivani su bili metotreksat (37,5%), azatioprin (25%), intravenski imunoglobulini (25%), ciklosporin (12,5%) te hidroksiklorokin (12,5%). U dijela pacijenata kožne promjene bile su vrlo refraktorne na primijenjenu terapiju. S obzirom na povezanost anti-TIF1 γ pozitivnog DM s paraneoplastičnim sindromom, svi pacijenti su ekstenzivno obrađeni u vidu potencijalne maligne bolesti te je ista dijagnosticirana kod njih četvero (2 karcinom pluća, 1 karcinom jajnika, 1 karcinom dojke).

Zaključak. Anti-TIF1 γ protutijelo pokazalo se kao specifičan marker kožnih manifestacija bolesti, vrlo rezistentnih na terapiju, dok se potvrdila od ranije poznata važnost dijagnostičke evaluacije maligne bolesti kod navedenih bolesnika.

Ključne riječi: anti-TIF1 γ protutijelo, dermatomiozitis, koža, maligna bolest

E-pošta glavnog autora: filip.miri@gmail.com

Izjava o sukobu interesa: nema sukoba interesa